

Xêzên Jibo Bîranîna

Enfale / Komkujiya Kurdan

Drawing Form Memory of

Anfal / Kurdish Genocide

Osman Kader Ahmed

Xêzên Jibo Bîranîna
Enfale / Komkujiya Kurdan

Drawing Form Memory of
Anfal / Kurdish Genocide

Xêzên Jibo Bîranîna | **Drawing Form Memory of**
Enfale / Komkujîya Kurdan | Anfâl / Kurdish Genocide

Pêşangeh – Exhibition
Kordinatör – Coordinatör
Barîş Seyitvan

Dîrok – Date
2015

Cî – Adress
Galerîya Hunerê Ya Amedê / Sumerpark
Amed Art Gallery / Sümerpark

Sêwirandin Çap – Design Print
Retina Reklam
www.reklamretina.com
0412 251 24 24 - 0546 494 36 79

Wêrger – Translate
Netice Altun Demir

www.facebook.com/amedartgallery.amed

Biyografi:

Hunermendê Kurd-Britani (1962' de hat dinyayê)

Hunermendê Pispor ê Navenda Kurdolojiyê ya Zanîngeha Silêmaniyê, Beşa Xebatên Kurdî, Herema Kurdistanê, Iraq.

Osman Ahmed, û şahidê didar ê Enfalê/Jenosîda Kurdan a 1998

Ahmet Enstîtuya Hunerê ya Silêmaniyê qedand (1985), Mastira xwe di Zanîngeha Hunerê Camberwell, London'ê, beşa Wênesaziyê de kir (2007) û doktoraya xwe ji Zanîngeha Hunerê ya Londonê (2013), bi projeyek bêhempa (bi rêya xêzkirinê wêneya jenosîda Kurdan a Enfalê (1988)); teza ku bi tevahî lêkolîna nêrinên hunermendan ya li ser sûcên hemberî mirovahiyê, û qeydkirina 355 wêneyên bi detay ku ji serpêhatiyên şahidên didar ên Enfalê pêk tên û disa lêkolîna hafizaya Kurdan a kolektîf a Enfalê.

Osman Ahmed li ser mijara Enfal û Jenosîdê wek endamê panêlê û mêvanekê beşdarê gelek konferans û semîneran bûye û di heman demê de li ser van xebatên xwe yê Enfalê li Ewropa û Rôjhilata Navîn bi salan pêşangeh vekirine. Ji nav van xebatan yek, di havîna 2008'an de pêşangeha ku sê meha li Muzeya Şerê Emperyal (London Imperial War Museum), bi navê "Ên Hatine bê Cihkirin", hatiyê nîşandanê ye.

"Ên Hatine bê Cihkirin", di havîna 2008'an de sê meha li Muzeya Şerê Emperyal (London Imperial War Museum),

Cotmeh 2010: Di muzeya Bîranyayê de beşdariya projeya Wênesaziya Wêneyan 29-10-2010: Muzeya Bîranyayê. Beşdariya projeya Wênesaziya Wêneyan ku projeyek Muzeya Bîranyayê ye. Piştî Leonardo da Vinci, xebata wênesaziyê: Wêneyên Ronasana İtalyayê.

2006: Wênexêzkirin a Projeya Turner ku ji aliyê Profesor Stephen Farthing ve hat amade kirin.
<http://www.tate.org.uk/britain/exhibitions/drawingfromturner/artists/ahmed.htm>

KONFERANS Û SEMÎNER:

28'ê Pûşperê- 1'ê Tirmehê 2010: Axaftvanê mêvan.

2'yemîn konferansa global a li ser Jenosîdê, Zanîngeha Sussex'ê, Brighton, Îngilistan Networka Navneteweyî ya jenosîdê. Wek rastîni û çêkirîti Jenosîd: Li ser astengkirin

Biography:

British-Kurdish Artist (Born 1962)

Expert Artist Kurdology Centre for Kurdish Studies University of Sulaimani Kurdistan Region- Iraq.

Osman Ahmed, and an eyewitness of Anfal/the Kurdish Genocide of 1988. Ahmed graduated from the Institute of Art in Sulaimani-Iraq (1985), earned his MA in Drawing from Camberwell School of Art in London (2007) and his PhD from London University of Arts (2013), with an unprecedented PhD project (Documenting the Kurdish Genocide (Anfal 1988) through Drawing); the thesis wholly investigates artists' responses to crimes against humanity, and records through 355 detailed drawings testimonies/memories of 15 Anfal survivors as well as investigating the Kurds' collective memory of the Genocide.

Osman Ahmed has participated, as a member of panel and guest speaker, in many conferences and seminars on Anfal and Genocide, and has also exhibited his Anfal works over the years in the Middle East and Europe, including a three month exhibition of his works entitled the "Displaced", in summer 2008, at London Imperial War Museum.

28 October 2010: Participation in Drawing Drawings project at the British Museum.
29-10-2010: British Museum. Participation in the Drawing Drawings, a British Museum project, to do drawing after Leonardo da Vinci: Italian Renaissance Drawings.

2006: Drawing from a Turner Project organized by Professor Stephen Farthing
<http://www.tate.org.uk/britain/exhibitions/drawingfromturner/artists/ahmed.htm>

CONFERENCE AND SEMINARS:

28th June – 1st July 2010: Guest speaker

2nd Global Conference on Genocide, University of Sussex, Brighton, England, International Network of Genocide Scholars Genocide as Actuality and Artefact: Conversations between Past and Present in the Prevention and Punishment of Genocide.

û cezakirina Jenosîdê de gotûbêjên paşeroj û yêni niha.

8'ê Avrêlê 2010: Muzeya Şerê Emperyal (Imperial War Museum): Seyaheta bi darê zorê: Hunermendên mişext ên li Brîtanyayê. c. 1933-45. Wek xwendekarek lêkolîner tevli bûna vê projeyê.

14'ê Adarê 2009: Muzeya Şerê Emperyal (Imperial War Museum): Axaftvanê mêvan; Di derbarê jenosîda Kurdan Enfal'ê de semîner.

Beşdarbûna 2'yemîn Kongreya Zanistî ya Kurd a Çîhanê (WKC2012) ku li Erbil'ê, li Navenda Konvansiyonê ya Seraya Saad'ê, di 11-15,2012'de çêbûbû.

Beşdarbûna konferansa IAGS'ê ku di 19-22-2013'an de li Îtalya'yê, Siena'ê hatibû li dar xistin.

Konferansa Navneteweyî

Filitîna Ji Jenosîdê: Tiştên ku li dû man û derfeta temsîliyê

10-13'ê Berfanbarê 2014, li Max-Planck'ê-enstîtuya li Halla Elmanyayê. Berfanbara par.

Di sa, li derbarê Enfal û Helepeçeyê de bi awayekê aktif, beşdarbûna gelek organîzasyonên din ên Kurd û yêni Navneteweyî.

Ev wêne/xêz ji ku tên?

Wêneyên min piranî ji hafîze/vebîr a min, tecrubeya min a paşerojê, wek şahîdê dîdar, wek zarokê, pêkûtiya ku di sala 1988'an de bi bûyerên tirsnak encam bû û li ser jiyana min bandorek kûr danî. Bi lodek wêneyan ez tenê hewl nadim ku jenosîdê (Enfal) qeyd bikim lê dinyayek çûyin-hatînen (flashbacks) paşerojê û xewnan, lê di heman demê de lêgerîn/keşf û heta dikarim hîs/kul'ên xwe bidim zanîn bi rêya pêvajoya afirîner. Tu hunermend, ku êş û kulên kesên dinan hîs û parve neke, nikare xebatên acizker biafirîne. Ez wêneyên/xêza xwe wek rojnivîsk bikartînim, çirokên bikul ku bi wext û fezayê re li pey hev rêz dibin û di mejûya min de olan dîdin qeyd dikim. Ez ji aliyên wêneyan we hatime dorpêçkirin; lê bûyer her wext di xeyalên min de ne: siyên rastîn ên figûrên wêneyan perçekî ramanên min ên rojane ne. Karê wênexêzîyê têrî dide min û bandorek wê ya medîtasyonî heye; xêza min

8th of April 2010: Imperial War Museum: Forced Journeys: Artists in Exile in Britain c. 1933-45. Involvement in this project as a research student.

14th March 2009: Imperial War Museum. Guest speaker; Seminar on the Anfal: The Kurdish Genocide.

participate in the 2nd Scientific World Kurdish Congress (WKC2012) at the Saad Palace Convention Center in Erbil from October 11-15, 2012.

participate in the IAGS conference July 19-22-2013 in Siena, Italy.

International Conference

Surviving genocide: On what remains and the possibility of representation

10-13 December 2014 in Max-Planck -institute in Halla Germany last December Also, an active participant in many other Kurdish and international events on the Anfal and Halabja.

Where the drawings come from?

Most of my drawings come from memory and my past experience, as an eye witness, as a child, and throughout the years of political and cultural repression culminating in the horrendous event in 1988 that left a profound effect on my life. By presenting a body of works I attempt not only to record the genocide (the Anfal) and a world of flashbacks and dreams, but simultaneously to investigate/explore and to a large extent, make known my pain/feelings through the creative process. No artist can create disturbing works without having felt and/or shared the suffering of others. I use my drawings as a diary, recording painful narratives that through time and space and sequence by sequence, echo in my mind. I am surrounded by my drawings; but events are always in my imagination: real shadows of the figures in the drawings are part of my daily thoughts. The act of drawing gives me satisfaction and has a meditative effect; I feel my line is a living memory, a dominant figure, or rather a hero in the vast space of a desert or a hillside of high mountains in my native land - a vast space within which so often is present an imprint of a hand/s, a finger/s or part of a body/bodies in an unfinished sketch manner, entering into the ground or appearing, or fully emerg-

diffikirim ku hafizeyek zindî ye, figurek sereke ye, an jî di çolistanek bêsinor de lehengek e an jî di welatê min de berwarê çiyayek e- mekanek bêsinor ku piranî di cihê destekî/an, tiliyekê/an an jî perçeyek bedenekê/an pêşkeş dike di terza skeçek neqedandî de, dikeve binê erdê yan jî xuya dike, an jî bitevahî derdikeve holê yan jî wenda dibe. Bedenên ciwanan ji yê nî piran veqetiyayî bû, ê mîran ji yê nî jinan, ê zarokan ji yê xwediyê wan ên ku mal û milkê xwe bi darê zorê li dû xwe hiştine, ku nişkave êdî bêqiyet mane û hatine înkarkirin û ji welêt derxistin û piranî li ber çavên zarokên xwe hatine kuştin.

Her çiqas sedsala çû bi her awayî 'sedsala mirinê' be jî – bitevahî tune kirina li Amerîkaya Başûr heta Asyaya Başûr, Ewropa, Rûsya, paqijkirinên etnik yê meşhûr li Afrîkayê- wek şahidek dîdar, bi hevaltiya grûbek biçûk a şervanên azadiyê ku di çiyayên bilind de xwe distrandin, ji bo min tiştek pir zor bû bawer bikim da ku li ber çavên me komkujiyek çêdibe lê em nikarin tiştek bikin. Xewnerêşkek zindî bû. Çend kes ji me fillitî ku şahidiya înfazên bi hezaran mîr, jin û zarokan bibînin, ku ji wan gelek birih hatin binaxkirin, ji jinên ducanîyan bigrin heta mîrên ciwan û zarokan, û gorên bigirsejî, yek li dû yê din, da ku bikaribin li dû xwe delîlek nehêlin.

Ev bûyer, şert û mercên min û derfetên min çavkaniyek domdar a piranî tesewirek acizker didin min lê di heman demê de dibin sedemek bihêz ji bo xebatê. Ji vê tecrubeyê vir ve ez trawmatîze bûm û ev mijar serwerî bitevahî xebatên min ên hunerî bû.

ing or disappearing. Bodies of the young being separated from the old, men from women, children from their parents whose belongings/life possessions are by no choice of their own left behind, which suddenly have no value anymore as they have been denied and forced to leave, and more often than not are destroyed in front of them.

Although the last century was nothing short of a 'century of death' – from the mass annihilations in South America to South Asia, Europe, Russia, Africa to the infamous ethnic cleansings – as an eye witness, in the company of a small group of freedom fighters sheltering among high mountains, it was very hard for me to believe I was 'witnessing' a 'massacre' happening in front of us and not being able to do anything about it. It was a living nightmare. Few of us survived the genocide to witness further widespread mass executions of thousands of men and women and children, many of whom were buried alive, from women in labour to young men and children, and the necessary mass graves one after another to hide the evidence.

These events as well as my personal circumstances and other accounts have given me a continual source of often uncomfortable imagery but nevertheless a powerful reason for working. Ever since this experience, I have been traumatised by the events and my artworks have been totally dominated by this subject matter.

"Bênav" Li ser Kaxizê Hibir 21 x 15cm. 2013
"Untitled" ink on Paper 21 x 15cm. 2013

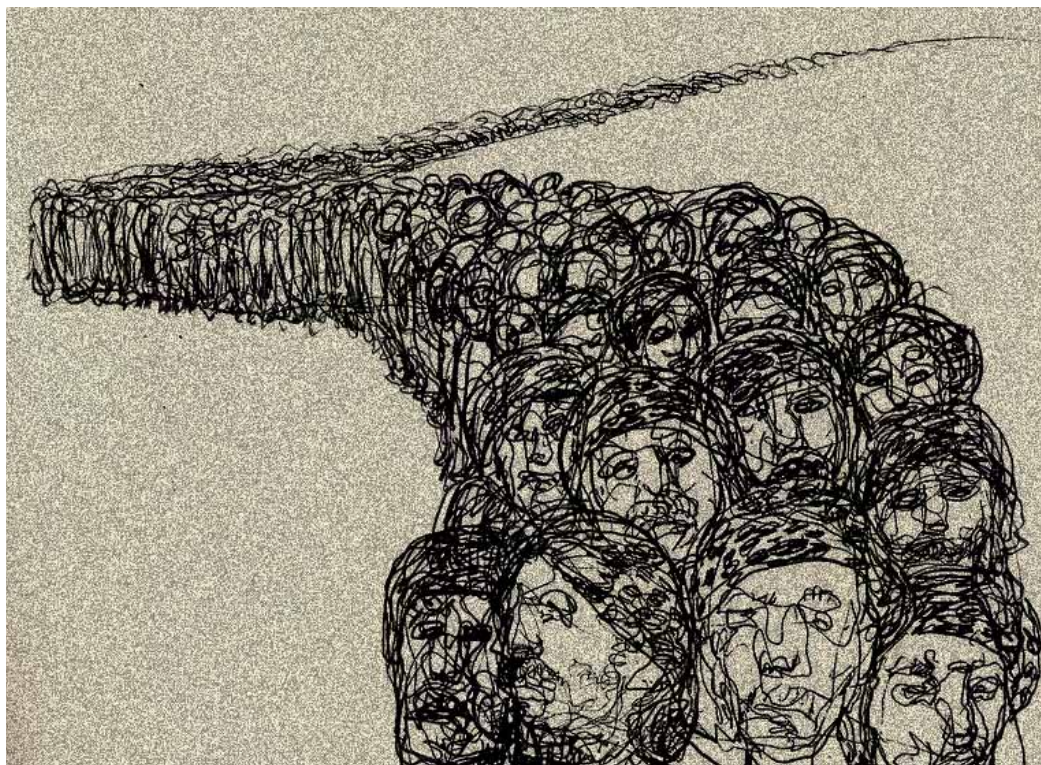
"Bênav" Li Ser Kaxizê Hibir 36 x 27cm. 2013
"Untitled" Ink on Paper 36 x 27cm. 2013

"Bênav" Li Ser Kaxizê Hibir 30 x 20cm. 2008
"Untitled" Ink on Paper 30 x 20cm. 2008

"Bēnav" Li Ser Kaxizê Hibir 36 x 27cm. 2012
"Untitled" Ink on Paper 36 x 27cm. 2012

"Bênav" Gravura Çinkoyê 31 x 12cm. 2007
"Untitled" Etching on Zinc 31 x 12cm. 2007

"Bênáv" Li Ser Kaxizê Hibir 37 x 27cm. 2006
"Untitled" Ink on Paper 37 x 27cm. 2006

"Bênav" Li Ser Kaxiz Boyaxa Akrilik 3m x 65cm. 2006 (Kampa Nugra Salman)
"Untitled" Acrylic on Paper 3m x 65cm. 2006 (Nugra salman camp)

"Bénav" Li Ser Kaxizê Hibir 37 x 27cm. 2006

"Untitled" Ink on Paper 37 x 27cm. 2006

"Untitled" Ink on Paper 37 x 27cm. 2006
"Bênav" Li Ser Kaxizê Hibir 37 x 27cm. 2006

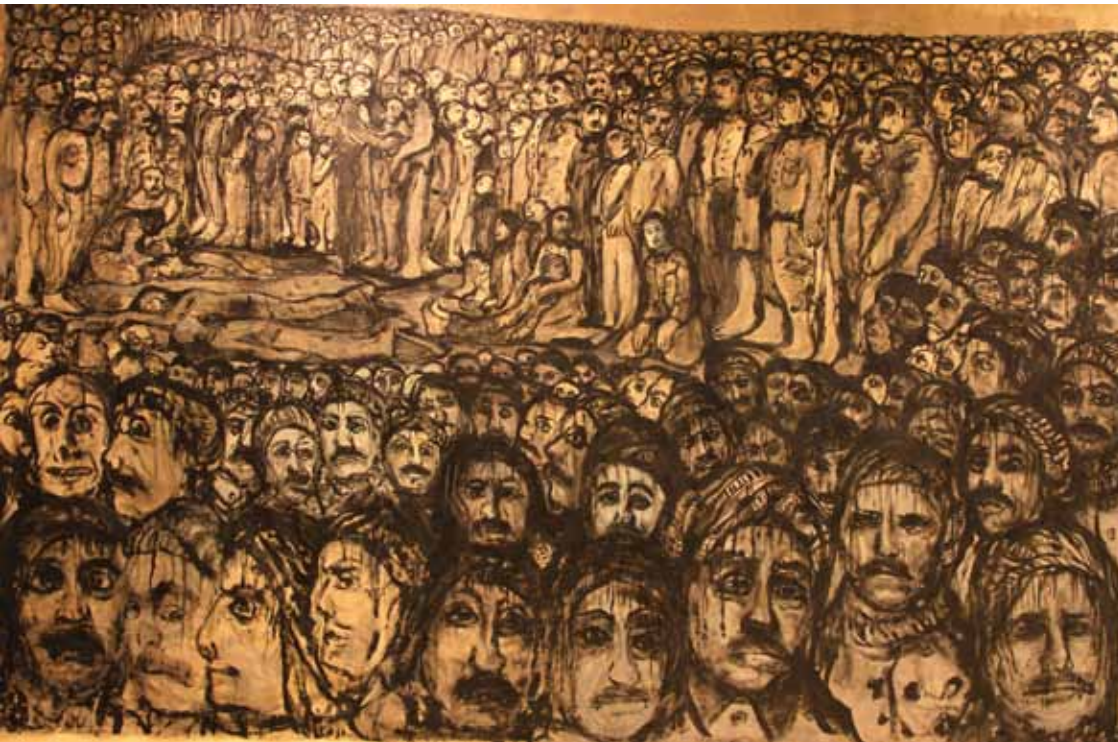

"Bênav" Gravura Çinkoyê 17 x 12cm. 2007
"Untitled" Etching on Zinc 17 x 12cm. 2007

"Bênav" Gravura Çinkoyê 20 x 6 cm. 2007
"Untitled" Etching on Zinc 20 x 6 cm. 2007

"Bênav" li ser Tûwalê Akrîk 150 x 220cm. 2015 (Nugrasalman Camp)

Gelek kamp li Başûrê Iraqê, li çolê, ji bo Kurdan çêbûbûn. Kampa Nuga Salmain ji wan yek bû ku li wir mehkûm rastê lêdan û îşkenceyê dihatin û heta mirinê birçî dihatin hiştin. dihatin kuştin, hetta hinek ji wan li ber çavên dinan dihatin avêtin ber kûçikan.

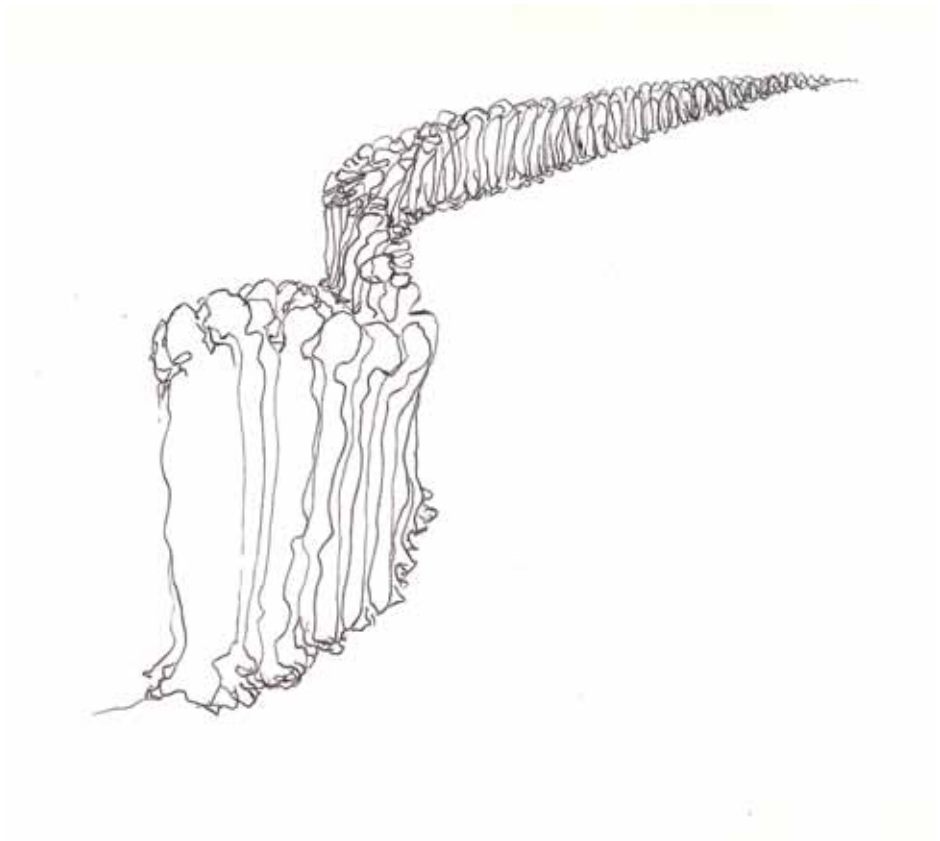
Ez şahidê qirkirin û êrîşên kîmyevî bûm. Ez dixwazim hinek wêneyên ku bingeha xwe ji bîranên min digrin nîşanê we bidim.

"Untitled" Acrylic on Canvas 150 x 220cm. 2015 (Nugrasalman Camp)

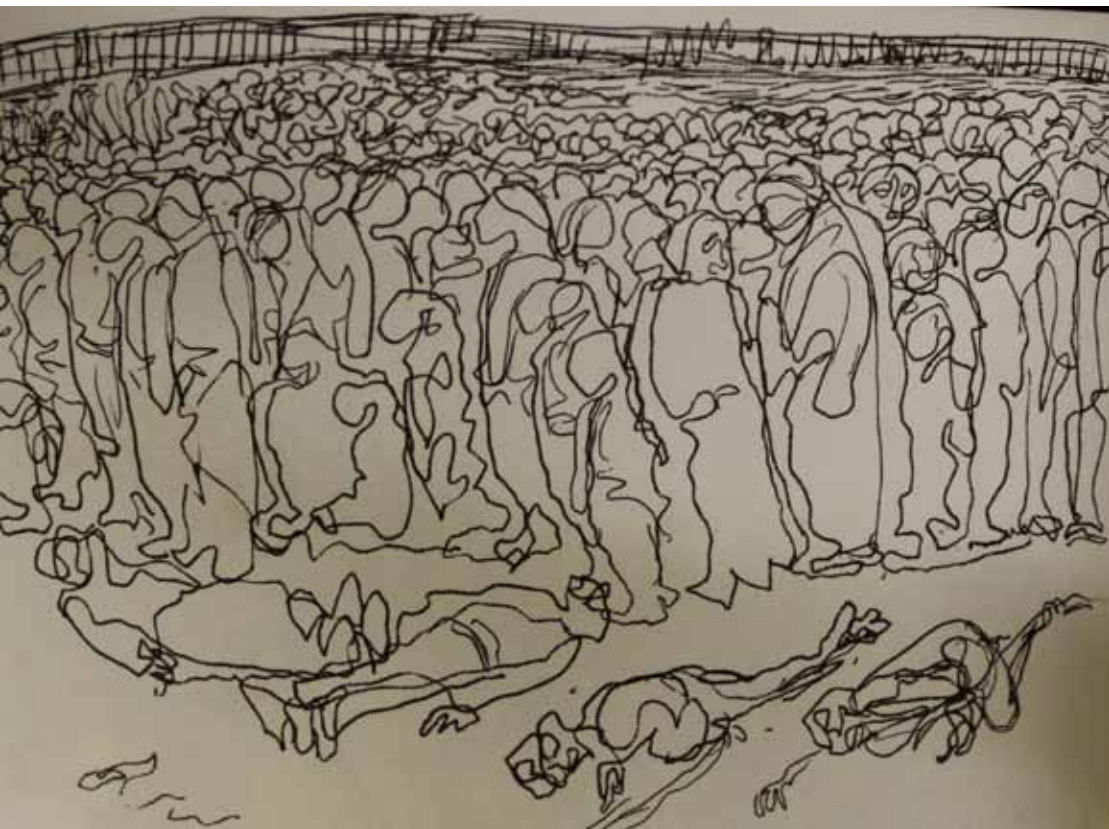
Many camps had been made in south of Iraq, in the dessert, for the Kurds.

Camp of the Nuga Salmain was one of them where most of the prisoners were beaten, tortured, starved to death, or killed, some were even fed to the wild dogs in front of others..

I witnessed the massacre and the chemical attacks. I like to show you some of my drawings based on my memories.

"Bênav" Li Ser Kaxizê Hibir 30 x 37cm. 2012
"Untitled" Ink on Paper 30 x 37cm. 2012.

"Bênav" Li Ser Kaxizê Hibir 21 x 15 cm. 2012

"Untitled" Ink on Paper 21 x 15 cm. 2012

"Bênav" Li Ser Kaxizé Hibir 21 x 15 cm. 2009
"Untitled" Ink on Paper 21 x 15 cm. 2009

"Bênav" Li Ser Kaxizê Hibir 36 x 27cm. 2012 (Kampa Nugra Salman)
"Untitled" Ink On Paper 36 x 27cm. 2012 (Nugra Salman Camp)

"Enfal" li ser Tûwalê Akrílîk 2m. x 64cm. 2013
"Anfal" Acrylic on Canvas 2m. x 64cm. 2013

